

Liten resumé från månadsmötet i mars 2015

För det mesta är upplägget på månadsmötena ungefär lika. Kent hälsar välkommen, frågar om nya medlemmar, ger lite information om aktiviteter och så vidare.... Och när han är färdig med det så är det ju som dom flesta gångerna dags för någon form av underhållning. Men på dagens möte blev det nästan tvärt om, ja han hann ju att hälsa välkommen förstås. Men så sitter ju dom redan där på plats (gubbarna), ja dom i Hep Cats och är så spelsugna så dom inte kan tåla sig, dom vill helt enkelt börja **nu** med det samma.

Passion hör inte bara ungdomarna till.

Det där med gubbar tror jag inte de tar illa upp för.. Äldste gubben i gänget har hör och häpna hållit på i 60 år, i SEXTIO år. **Det är passion.** Deras musikaliska bana började i Eriksdalsskolan 1947 där de då som nu spelade jazz, denna förskräckliga musik som förledde ungdomen till extas och skandalöst leverne och det får vi tacka dem för. För det var just detta ondgörande över denna osunda musik som (utan dagens kulturstöd) också skapade massor med jobb för dessa musikanter. Medlemmarna i Hep Cats består av Pelle Larsson, Janne Bergnèr, Totte Ahlberg, Stephan Lindstein samt den enfödde sonen Charlie Lidström och så förstås Jack Lidström själv. Det fanns säkert en och annan nalensnajtare bland medlemmarna som kände igen Hep Cats. De började hos Topsy redan 1949.

Så får vi då första smakprovet som är Teagarden blues och sen vill man bara ha mer mer mer ur denna godispåse och det får vi. Jack har precis den där härligt raspiga rösten som hör tradjazzen till. Han förser oss även med lite jazzhistorik mellan sånginslagen.

Inlevelse, tror jag är en förutsättning för framförandet i denna musik. Så kom en låt som vi här hemma känner som **Hälsa Mikael från mig.** Det är egentligen en begravningssång från den amerikanska södern och heter **Just A closer walk.** Är det begravning så gråter man och så ska även hästen göra som drar likvagnen. Men det är ju ingenting som hästar gör på beställning, så då tog man till lökvatten och smetade runt kusens ögon som då lyckades fälla några tårar (med eller utan inlevelse). Efter detta kom underbara **Take the A-train.** Vilket fick mig att minnas ett annat tåg. Ett Barnens Dags tåg i Dalarna för ett antal år sedan. Tänk er Charlie Lidströms vansinnigt sköna trumsolo. Ta det, men gånger 8 som spelas på ett lastbilsflak. Då klarade kroppen inte av att stå still, den känslan går inte att glömma.

Allting har sin ände och så även denna härliga underhållning. Kent verkade minst sagt salig när han skulle tacka samtliga herrar i bandet med en röd ros.

Jodå, här kommer det lite information också.

Om det skulle ha undgått någon så har i alla fall föreningen fyllt 25 år, vilket firades lördagen den 28 mars i Blå salen i ABF-huset. En mycket vital jubilar som orkade hänga med i dansen. En mycket lyckad tillställning, så du som inte var med nu får väl se till att hänga med på 30-årsfesten, den går säkert inte heller av för hackor.

För resugna finns det plats i bussen som går till Norrtelje Bränneri som är en endagstur och resan till Västmanland som är på 3 dagar. Prata med Gunnar eller Barbro om du vill ut och röra på dig. Anne-Marie kör på för fullt och har redan börjat fundera över höstens teatrar och ville nog veta vad vi var sugna på att se. Kent påminde om att styrelsen nu börjar jobba på höstens programblad och vill gärna få in förslag på aktiviteter. Tre nya medlemmar och en

välfylld sal, nästan 110 besökare. Helt klart var det Hep Cats som drog för det kunde konstateras att det var länge sedan det var så här många gubbar (nu sa jag det igen!) med på mötet. Så blir det kaffe med dopp och lotterier. Allt i ett huj och bra är det så man får gå ut till ett alldeles underbart kök och en alldeles underbar disk som man tyvärr är tvungen att dela med de likaledes underbara Barbro och Wera, men Askungen såg vi inte till, hon kanske var kvar och stuffa till Hep Cats .

Väl mött om en månad igen.

Eva L